

Torsdag 20 september 2001

Information och offentlighet

22. förvånar sig över att årsredovisningen över Sammanhållningsfonden offentliggjordes först i januari 2001; förstår att kommissionen bemödat sig att ge så fullständiga uppgifter som möjligt, men anser ändå att en försening på över ett år inte är acceptabel,

23. framhåller behovet av att man upprätthåller mer interaktiva kontakter med arbetsmarknadens parter när det gäller informationsuppgifter, med målet att få dessa parter att i större utsträckning engagera sig och delta i arbetet med att söka lösningar och ta fram medel för att genomföra dessa lösningar,

Fortsatt solidaritet gentemot sammanhållningsländerna

24. anser överlag att Sammanhållningsfonden fungerat effektivt under perioden 1993–1999; anser att det var fullständigt berättigat att i Maastrichtfördraget inrätta Sammanhållningsfonden som ett viktigt instrument för stöd till länder som strukturellt sett släpar efter i utvecklingen och för att hjälpa dem att genomföra den gemensamma valutan och få den att fungera; påminner emellertid om att Sammanhållningsfonden fortfarande inte åstadkommit verklig konvergens i alla medlemsstater; understryker att det är nödvändigt med fortsatt solidaritet gentemot sammanhållningsländerna,

25. betonar att det är ekonomiskt och politiskt viktigt att minska de ekonomiska skillnaderna mellan de nuvarande medlemsstaterna och deras områden, även efter utvidgningen, eftersom dessa skillnader kan komma att förvärras som ett resultat av utvidgningen,

26. anser att den kommande utvidgningen är en stor utmaning för solidariteten i Europeiska unionen; påminner kommissionen om att det är oerhört viktigt att göra effektiva förberedelser inför den kommande utvidgningen; anser att föranslutningsinstrumentet är ett utmärkt redskap för att förbereda administrationen på alla nivåer på de krav som utvidgningen för med sig inom strukturpolitiken,

27. anser att vederbörlig hänsyn bör tas till kandidatländernas mottagningsförmåga i ekonomiskt, finansiellt och administrativt avseende med tanke på de enorma utvecklingsbehoven i dessa länder,

28. föreslår med tanke på utvidgningen och mot bakgrund av de politiska val EU ställs inför, vilka beskrivits i den andra rapporten om ekonomisk och social sammanhållning, att utgifternas kvalitet, den utdelning som de olika instrumenten ger samt det resultat som de olika stödmottagarna visar upp kommer att bli nyckelfrågor när man skall fastställa den framtida utformningen av unionens sammanhållningsstrategi och budgetens fördelningsfunktion,

*

* *

29. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet.

7. Strukturfonderna (1999)**A5-0247/2001****Europaparlamentets resolution om kommissionens rapport Strukturfonderna 1999 – Elfte årsrapporten (KOM(2000) 698 – C5-0108/2001 – 2001/2057(COS))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2000) 698 – C5-0108/2001),
- med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/93 av den 20 juli 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet samt om samordning av deras verk-

Torsdag 20 september 2001

samheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter⁽¹⁾, särskilt artikel 16 i denna, och rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 4253/88 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter⁽²⁾, särskilt artikel 31 i denna,

- med beaktande av revisionsrättens årsrapport för 1999⁽³⁾, som presenterats i enlighet med artikel 248 i EG-fördraget,
  - med beaktande av Amsterdamfördraget och slutsatserna från Europeiska rådets möte i Luxemburg om sysselsättningen,
  - med beaktande av Agenda 2000 och rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽⁴⁾ och särskilda förordningar för var och en av strukturfonderna,
  - med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möten i Lissabon och Stockholm om den nya ekonomin, sysselsättningen och en hållbar utveckling,
  - med beaktande av kommissionens andra rapport om den ekonomiska och sociala sammanhållningen (KOM(2001) 24), som presenterats enligt artikel 159 i EG-fördraget,
  - med beaktande av kommissionens sjätte periodiska rapport om den ekonomiska och sociala situationen och om utvecklingen i Europeiska unionens regioner (SEK(1999) 66 – C5-0120/1999), som presenterats enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 2083/93 av den 20 juli 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 4254/88 om genomförandebestämmelser till förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller Europeiska regionala utvecklingsfonden⁽⁵⁾,
  - med beaktande av artikel 11 i förordning (EG) nr 1260/1999 om additionalitet,
  - med beaktande av artikel 299.2 i EG-fördraget,
  - med beaktande av kommissionens rapport om åtgärder för genomförande av artikel 299.2: för Europeiska unionens yttersta randområden (KOM(2000) 147),
  - med beaktande av artikel 47.1 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för regionalpolitik, transport och turism samt yttrandena från budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och socialfrågor, fiskeriutskottet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor (A5-0247/2001), och av följande skäl:
- A. År 1999 var det sista året då strukturfonderna tillämpades med sju olika mål. I ovannämnda förordning (EG) 1260/1999 minskas målen till tre och gemenskapsinitiativen till fyra. Avsikten är att varje mål skall finansieras från en enda strukturfond, och att gemenskapsinitiativen minskas till fyra.
- B. Under 1999 kulminerade en lång period av tillämpande av sammanhållningspolitik, rent konkret strukturfonderna.
- C. I den elfte årsrapporten om strukturfonderna (1999) är det genomgående temat åtgärder för att skapa lika möjligheter till sysselsättning för kvinnor och män.
- D. Strukturfonderna har bidragit med mycket när det gäller regional utveckling, sett till såväl infrastrukturer och produktion som till social integration.

⁽¹⁾ EGT L 193, 31.7.1993, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 193, 31.7.1993, s. 20.

⁽³⁾ EGT C 342, 1.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 193, 31.7.1993, s. 34.

Torsdag 20 september 2001

- E. År 1999 var det sista under programperioden 1994–1999 och präglades av slutförandet av det åtgärds paket som antogs i Edinburgh 1992, och av utarbetandet av de ramvillkor som skall tillämpas under den nya programperioden 2000–2006.
- F. Rapporterna bör innehålla kvalitativa analyser av strukturfonderna och beröra deras produktionseffektivitet – och inte begränsas till hur fonderna utnyttjats – liksom fondernas kvantitativa fördelning och graden av insyn i förfarandena.
- G. Trots den budgetansträngning som gjordes med Edinburgh-paketet och de framsteg som gjorts råder det fortfarande stor regional obalans i fråga om den ekonomiska och sociala utvecklingen. Det förekommer fortfarande skillnader mellan randområdena (inbegripet de yttre randområdena) och centrala delarna i Europeiska unionen.
- H. Medelinkomsten *per capita* för de 10 procent av befolkningen som bor i unionens mest välbärgade regioner är fortfarande 2,6 gånger högre än inkomsten för de 10 procent av befolkningen som bor i de mindre utvecklade regionerna, och 4,4 gånger högre om man jämför den rikaste regionen med den fattigaste.
- I. Trots strävan att skapa och utnyttja strukturfonderna påverkar korrigeringen av de ekonomiska och sociala skillnaderna i högre grad medlemsstaterna än regionerna, och tenderar t.o.m. att skärpa den regionala obalansen inom vissa medlemsstater.
- J. Inkomstskillnaderna per invånare visar sig särskilt på sysselsättningsområdet.
- K. Efter de två senaste programperioderna har arbetslösheten i de stater som särskilt kunnat utnyttja strukturfonderna, med klart undantag för Irland och Portugal, förblivit på samma nivå som under 1988.
- L. Kvinnorna lider särskilt av arbetslöshetssituationen och den låga sysselsättningen.
- M. Vid Europeiska rådets möte i Lissabon antogs den fulla sysselsättningen som ett överordnat mål för unionen, och ambitionen skulle vara att höja sysselsättningen från dåvarande 62 % till 70 % år 2010, och kvinnornas sysselsättning från 52,5 % till 60 %. Det övergripande målet för jämställdhet mellan män och kvinnor hade endast delvis beaktats, och politiken tenderar fortfarande att framställas som könsneutral.
- N. Löneskillnaderna mellan kvinnor och män är fortfarande mycket stora. I genomsnitt för EU ligger kvinnornas löner 28 procent lägre.
- O. Det finns ett allmänt samband mellan låg medelinkomst, total arbetslöshet och kvinnors arbetslöshet.
- P. Den bestående snedfördelningen mellan mäns och kvinnors verksamhetsnivå är också knuten till problemen med att förena familjeliv och arbetsliv: arbetsfördelningen i hemmet, förekomsten av daghem, ekonomiskt stöd för barn och moderskap samt befordran i yrkeslivet. Förutsättningarna är emellertid mycket olika i olika medlemsstater.
- Q. Utbildning och yrkesutbildning i ny teknik som utvecklingsfaktor får inte negligera att en territoriell social och ekonomisk jämvikt är en nödvändig förutsättning för genomförandet av övergripande sysselsättningskapande politik för teknisk och yrkesmässig kompetenshöjning och för jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet.
- R. Trots att arbetskraftens fria rörlighet är en av unionsmedborgarnas rättigheter kan strategin för arbetskraftens rörlighet inte betraktas som en gångbar eller lämplig lösning för att skapa jämvikt mellan utbud av och efterfrågan på arbetskraft inom EU, eftersom den paradoxalt nog leder till att de mest välutbildade personerna från de fattigaste länderna och regionerna flyttar till de rikare länderna.

Torsdag 20 september 2001

- S. Man måste föra en social och ekonomisk politik som kan vända tendensen att den ekonomiska verksamheten, arbetstillfällena och befolkningen koncentreras till unionens mest centrala och urbaniserade områden.
- T. De yttersta randområdenas och öområdenas avsides läge och ökaraktär kan kompenseras genom att man utvecklar strukturfondsfinansierade verksamheter som syftar till att öka värdekedjans konkurrenskraft, underlätta tillgången till information och definiera dessa regioners roll i hela det utvidgade EU.
- U. Det är nödvändigt att integrera hela det europeiska territoriet, inbegripet de yttre randområdena, i TEN.
- V. Budgeten för sammanhållningspolitiken, strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, som för EU-15 mäts i procent av BNP, kommer under perioden 2000–2006 att minska från 0,46 procent år 1999 till preliminärt 0,31 procent år 2006, alltså till den proportionella andel den hade 1994.
- W. Med utvidgningen till de nya medlemsstaterna kan de interna regionala obalanserna bli större än någonsin, och problemen kan visa sig särskilt allvarliga när det gäller arbetslösheten, vilket erfarenheterna från integrationen av de båda tyska ekonomierna redan visat.
- X. Förordning (EG) nr 1260/1999 kräver att medlemsstaterna respekterar additionalitetsprincipen när de ansöker om medfinansiering av projekt från strukturfonderna, och föreskriver att finansiering från EG inte får användas för att ersätta medlemsstaternas strukturkostnader eller motsvarande. Under programperioden 1994–1999 lämnade inte alla medlemsstater de obligatoriska uppgifterna om uppfyllande av additionalitetsprincipen.
- Y. Det finns risk för att planer för stabilisering av ekonomi och budget kommer att leda till en minskning av de offentliga investeringarna, särskilt sådana som avser transportinfrastruktur och FoU i mindre utvecklade områden. Detta kommer att visa sig särskilt allvarligt om planerna genomförs av stater som får stöd från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden och som är i störst behov av investeringsansträngningar. Det är nödvändigt att särskilt se till att en tillämpning av nollunderskott i sammanhållningsstaternas budgetar inte medför att additionalitetsprincipen ifrågasätts.
- Z. Ett sunt och effektivt genomförande av strukturfonderna, som garanteras av betryggande system för utvärdering och övervakning, är av grundläggande betydelse för att gemenskapens institutioner skall vara trovärdiga och effektiva.

Budgetgenomförande

1. Parlamentet noterar att 99 procent av strukturfondernas åtagandebemyndiganden under perioden 1994–1999 utnyttjats, och konstaterar att endast det betydande anslagsbelopp som överförts till budgetåret 2000 och den sektorsövergripande finansieringen gjorde att det åtgärdspaket som antogs i Edinburgh kunde slutföras framgångsrikt,
2. erkänner kommissionens ansträngningar att i årsrapporten 1999 också ge en överblick över resultaten för hela perioden 1993–1999; beklagar att kommissionen inte ger en mer utförlig analys av budgetresultatet under perioden utan begränsar sig till en beskrivning av det nuvarande utfallet,
3. noterar den indirekta hänvisningen till eftersläpningen av de utestående åtaganden som skall betalas i slutet av perioden (*reste à liquider*) utan vare sig en fullständig kvantitativ beskrivning eller en ingående förklaring, trots det faktum att en minskad eftersläpning och ett snabbare genomförande har varit ett återkommande mål vid varje successiv revidering av strukturfondsöverordningarna och dessutom budgetmyndighetens ständiga önskemål,

Torsdag 20 september 2001

4. noterar att det enligt redovisningen fanns en eftersläpning på ungefär 41 600 miljoner i slutet av 1999, varav cirka 21 860 miljoner återstod i slutet av 2000; erinrar om att utbetalningar kan göras av de utestående åtagandena från perioden 1993–1999 fram till slutet av 2001,
5. kritiserar att de utestående åtagandena har ökat ytterligare under 1994–1999 och uppmanar kommissionen att omgående vända denna trend,
6. anser att det åtagande på 160 miljoner euro som kommissionen gjorde i slutet av 1999 och som saknar täckning i budgeten borde ha hanterats genom anslagsöverföring och att man inte borde ha skurit ned på anslagen för innovativa åtgärder för att täcka detta underskott; uppmanar kommissionen att se till att anslagen för innovativa åtgärder återställs till den nivå som avtalades i Berlin,
7. noterar med tillfredsställelse att det 1999 inträtt en påtaglig minskning av de belopp som ännu återstod att utbeta från tidigare programplaneringsperioder, beklagar dock samtidigt att det, liksom tidigare, fortfarande återstod anslag att utbeta från perioden före 1989, alltså 11 år efter att programplaneringsperioden löpt ut; välkomnar att bestämmelserna om frigörande av anslag för programperioden 2000–2006 kommer att förhindra sådana utestående åtaganden i framtiden,
8. noterar en brist på klara riktlinjer för utnyttjandet av gemenskapsinitiativen, och prestationerna varierar i hög grad,
9. konstaterar att projekten blev försenade under den föregående programperioden 1994–1999 och ackumulerades till slutet av denna period, vilket ledde till att projekten under den pågående programperioden 2000–2006 också inletts långsammare; framhåller därför att det ligger i allas intresse att programmen genomförs så jämnt fördelat som möjligt över programperioden,
10. konstaterar att åtagandegraden endast i otillräcklig grad återspeglar stödets faktiska genomförandegrad, särskilt som en väsentlig del av åtagandena inte gjordes förrän omedelbart i slutet av programplaneringsperioden; uttrycker sin särskilda oro över att det gått så trögt med att genomföra gemenskapsinitiativen, eftersom endast litet drygt hälften av de anslag som stått till förfogande för programplaneringsperioden 1994–1999 betalats ut, vilket gör det svårare och dyrare för de programansvariga, det vill säga de lokala myndigheterna, de icke-statliga organisationerna etc, att genomföra programmen,
11. kräver att fonderna primärt skall inriktas på och ha som resultat att små och medelstora företag omfattas (skapande, expansion, teknisk utrustning, utveckling och innovation, globalisering av marknader etc.) genom att de representeras i samtliga prioriterade projekt inom gemenskapens ramar för stöd och i väsentlig utsträckning deltar i förbrukningen av sådana medel,
12. anser att den senaste strukturfondsreformen är ägnad att väsentligt underlätta programplaneringen, genomförandet och det finansiella genomförandet av stöden; uppmanar kommissionen att genom en aktiv informationspolitik hjälpa de nationella förvaltningsorganen att inrätta sin verksamhet enligt de nya bestämmelserna,
13. välkomnar att kommissionen strävat efter att närmare anknyta programplaneringen och utvärderingen av stöden till varandra; beklagar emellertid att den slutliga utvärderingen av de föregående programmen i regel inte finns att tillgå i det skede då programplaneringen görs,
14. föreslår att den process som igångsatts för att förenkla strukturfonderna samt gemenskapens mål och initiativ förbättras genom att man i högre utsträckning koncentrerar insatserna till de områden som ligger efter i utvecklingen för att undvika nya förseningar i likhet med de som hittills skett när det gäller utnyttjandet av anslagen,

Sysselsättning

15. uppmanar medlemsstaterna att fortsätta den process i riktning mot en sysselsättningspolitik som påbörjades i Amsterdam,
16. understryker nödvändigheten av att intensifiera genomförandet av en samlad politik för territoriell utveckling och sysselsättning,

Torsdag 20 september 2001

17. uppmanar kommissionen att inrikta den samlade användningen av strukturfonderna och sammanhållningsfonden så att stödberättigade staters interna territoriella jämvikt främjas samt att genomföra en heltäckande analys av deras effektivitet,
18. anser att strukturfondernas verksamhet och de nationella sysselsättningsplanerna måste avpassas bättre efter varandra,

Jämställdhet mellan män och kvinnor

19. glädjer sig åt kommissionens initiativ att i sin årsrapport för 1999 föreslå åtgärder för att främja jämlikhet mellan kvinnor och män som ett övergripande tema för rapporten; anser dock att rapporten inte innehåller någon tydlig information om kvinnors tillgång till strukturfonderna eller om gemenskaps-initiativens, bl.a. Now-programmets, inverkan på kvinnornas situation på arbetsmarknaden och på främjandet av jämställdheten, vilket med stöd av siffror hade kunnat möjliggöra en utvärdering av hur effektiva åtgärderna på detta område har varit,
20. noterar att det övergripande målet jämställdhet mellan män och kvinnor endast delvis beaktats, kräver en samlad politik för att tillvarata kvinnors intressen, eftersom det horisontella jämställdhetsmålet hittills endast delvis beaktats, samt att målet att sysselsättningsgraden bland kvinnor skall uppgå till 60 procent senast 2010 knyts till genomförandet av strukturfonderna och sammanhållningsfonden,
21. begär särskilda åtgärder för att lösa problemet med den stora bristen på sysselsättning, särskilt för kvinnor, och att politiken fortfarande tenderar att redovisas som könsneutral,
22. uppmanar till allmänna åtgärder som gynnar kvinnorna, inriktade på att sporra till en lösning av problem knutna till arbets- och familjelivet,
23. välkomnar kommissionens beslut att integrera jämställdhetsaspekterna i genomförandet av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder som avser aktiva sektorsövergripande åtgärder, för att på så sätt främja principen om jämställdhet i enlighet med artiklarna 2 och 141 i EG-fördraget,
24. noterar att medlemsstaterna – i enlighet med den nya förordningen för strukturfonderna (2000–2006), som anger att målet att integrera principen om jämställdhet mellan kvinnor och män i dessa fonder är ett prioriterat mål – är skyldiga att göra en föregående utvärdering av de planer som skall utarbetas, fastställa kriterier för urval av projekt samt svara för en kontroll av verksamheten med hjälp av jämlikhetsindikatorer, och att indikatorerna och statistiken därför skall innehålla data fördelade per kön,
25. uppmanar kommissionen att i sina årsrapporter om strukturfonderna hädanefter lägga fram uppgifter fördelade på kön när det gäller verksamhetens inverkan på mäns och kvinnors integration på arbetsmarknaden, på utbildning och yrkesutbildning, på kvinnors företagande och på avvägningen mellan familjeliv och yrkesliv,

Utvidgning

26. kräver att man utan dröjsmål på bakgrund av så omfattande samråd som möjligt definierar en sammanhållningspolitik för perioden efter 2006 som samtidigt garanterar fortlöpande åtgärder till stöd för de sociala sektorer och de regioner i de nuvarande medlemsstaterna som även i fortsättningen är stödberättigade i en utvidgad union, och ett särskilt och kompletterande sammanhållningssystem för de nya medlemsstaterna,
27. föreslår med tanke på utvidgningen och mot bakgrund av de politiska val EU ställs inför, vilka beskrivits i den andra rapporten om sammanhållningspolitiken (KOM(2001) 24), att utgifternas kvalitet, den utdelning man får för insatserna inom de olika målen och fondprogrammen, nya medlemsstaters behov av att utveckla sina ekonomier och samhällen samt det resultat som de olika stödmottagarna visar upp skall bli nyckelfrågor när man skall fastställa den framtida utformningen av unionens sammanhållningsstrategi och budgetens omfördelningsfunktion,

Torsdag 20 september 2001

Jordbruk och fiske

28. kräver att den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken omprövas som grundläggande element i EU:s politik för territoriell jämvikt, social sammanhållning och hållbar utveckling,

29. uppmanar kommissionen att år 2002 förelägga Europaparlamentet och rådet en detaljerad rapport om de åtgärder som finansierats genom strukturfonderna och bedrivits inom unionens fiskesektor under perioden 1994–1999 samt en undersökning om den socioekonomiska situationen i unionens fiskeregioner,

Annan politik

30. uppmanar kommissionen och rådet att inför perioden fram till 2007–2010 prioritera förbindelser mellan unionens randområden, ömråden och underutvecklade regioner och hela unionens territorium inom ramen för de transeuropeiska transportnäten, utan att det sker nedskärningar i de offentliga investeringarna i de berörda medlemsstaterna; uppmanar dessutom med kraft att man för den nya perioden prioriterar utveckling av intermodal och hållbar transport,

31. uppmanar kommissionen att i syfte att främja ekonomisk och social sammanhållning beakta de franska utomeuropeiska departementens, Madeiras, Azorernas och Kanarieöarnas avlägsna geografiska läge när man beviljar medel från strukturfonderna efter 2006,

32. hävdar bestämt att kommissionen och medlemsstaterna i fortsättningen skall agera i enlighet med intentionerna i förordningarna för strukturfonderna, där en förbättring av miljön ses som ett övergripande inslag i alla mål,

33. uppmanar medlemsstaterna att infria de löften de gett inom tillämpningsområdet för direktivet Natura 2000,

34. noterar antagandet av de särskilda programmen i femte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (FoTU), däribland utarbetandet under 1999 av meddelandet "Mot ett europeiskt forskningsområde", där man föreslår en förstärkning av regionernas roll i den europeiska forskningsansträngningen, och särskilt i uppbyggnaden av det europeiska forskningsområdet,

Additionalitet

35. är bestört över att additionalitetsprincipen, som är en av de fyra väsentliga principerna för strukturfonderna, uppenbarligen inte fullständigt följs av medlemsstaterna och kommissionen; beklagar att det inte finns någon möjlighet att vidta sanktioner mot medlemsstater som bryter mot additionalitetsprincipen; uppmanar kommissionen att vid förhandsutvärderingen inom ramen för programplaneringen fästa särskilt avseende vid att additionalitetsprincipen följs; instämmer därför med revisionsrättens rekommendation om att det för den nya programplaneringsperioden måste fastställas nya rutiner för granskning av additionaliteten och att dessa rutiner måste gå lättare att genomföra, ingå som ett led i programplanering, uppföljning och utvärdering samt vara anpassade efter tillgängliga budgetdata och statistiska data,

36. uppmanar medlemsstaterna att strikt respektera additionalitetsprincipen och ber kommissionen att ta initiativ för att skapa instrument och regelsystem som garanterar att additionalitetsprincipen tillämpas,

37. kräver att kommissionen snarast möjligt till parlamentet överlämnar en lista över de sanktioner som planeras för att skapa respekt för denna princip, kräver att kommissionen överlämnar en förteckning över planerade åtgärder till parlamentet, för att se till att denna princip efterlevs, särskilt när stater som erhåller medel från strukturfonderna och sammanhållningsfonden tillämpar nollunderskott i budgeten,

38. begär att regionerna, inte staterna, skall administrera de strukturfondsfinansierade projekt som skall genomföras inom deras territorium,

Partnerskap

39. kräver att kommissionen och medlemsstaterna i sin förvaltning av strukturfonderna tillämpar principerna om partnerskap med arbetsmarknadens aktörer och om subsidiaritet, och därmed erkänner medlemsstaternas interna politiska enheters kompetens,

Torsdag 20 september 2001

Utvärdering och kontroll

40. uttalar sitt erkännande av det faktum att kommissionen som svar på parlamentets kritik under tidigare budgetår för första gången i en årsrapport har tagit in ett kapitel om de åtgärder för utvärdering och kontroll som genomförts,

41. påpekar att medlemsstaterna under 1999 rapporterade oegentligheter och bedrägerier motsvarande 120,6 miljoner euro, d.v.s. 0,39 procent av strukturfondernas totala budget på 30,6 miljarder euro; uppmanar kommissionen att stärka kontrollerna på plats genom de behöriga kontrollmyndigheterna; uppmanar kommissionen att fortlöpande informera om de åtgärder som vidtas mot de oegentligheter som förekommer i samband med Europeiska socialfondens verksamhet i medlemsstaterna,

42. tar del av de genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999, som fastställs i förordningarna (EG) nr 438/2001⁽¹⁾ och (EG) nr 448/2001;⁽²⁾ välkomnar att man förbättrat den finansiella kontrollen av strukturfonderna; uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i stor utsträckning tillämpa dessa förordningar; uppmanar medlemsstaterna att förstärka förvaltnings- och kontrollsystemen så att man kan förebygga, upptäcka och korrigera systematiska brister och oegentligheter; uppmanar de medlemsstater som ännu inte givit sina respektive revisionsmyndigheter fulla befogenheter att kontrollera användningen av EU-medel ända fram till de slutliga stödmottagarna, att göra detta,

43. understryker den nyckelroll som Europaparlamentet bör spela i denna process, en roll som åsidosatts under den period som årsrapporten täcker; menar att parlamentets uppgift inte är att enbart skriva under de årliga anslagen när det är dags att anta budgeten utan att aktivt medverka i utvärderingen som garant för det europeiska intresset vid sidan av kommissionen,

44. anser att en översyn och en förstärkning av parlamentets roll är nödvändig, framför allt när det gäller att bevaka att kommissionen och medlemsstaterna fullföljer sina skyldigheter beträffande öppenhet på detta område, vilket särskilt framhålls i den uppförandekod för genomförandet av strukturpolitiken som undertecknades med kommissionen 1999,

*
* * *

45. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

⁽¹⁾ EGT L 63, 3.3.2001, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 64, 6.3.2001, s. 13.

8. Kvinnlig könsstympling

A5-0285/2001

Europaparlamentets resolution om kvinnlig könsstympling (2001/2035(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av resolutionsförslaget från Maurizio Turco m.fl. av den 26 februari 2001 om kvinnlig könsstympling (B5-0686/2000/ändrad), som undertecknats av 317 ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 5 i Allmän förklaring om de mänskliga rättigheterna, från 1948,
- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 26 i FN:s internationella konvention om civila och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 12 i FN:s internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, från 1966,